

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra a Postului Mare, a cuviosului Ioan Scărarul și sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta

Cu mare dor Îmi așez în carte cuvântul Meu, și cu fiecare grăire a Mea, cu atât mai mult Îmi crește dorul să grăiesc și sunt plin de dor și plin de cuvânt de dor. O, tot atât de dorit voiesc să fie pentru mulți cuvântul Meu, că voiesc să se hrănească mulți din el și să-și țină sufletul lor în cer, așa cum Eu, Domnul, Mi-l țin pe pământ după fiecare om, după fiecare suflet, și aș vrea cu dor să fie iubire de Dumnezeu pe pământ și să stea în cer iubirea celor ce iubesc, căci patria iubirii este cerul, fiindcă acolo se strânge ea, acolo își strânge ea pentru cei ce iubesc. O, ferice de cei ce au pe Domnul de iubire a lor, că numai această iubire își păstrează roadele nepieritoare, numai ea poate să aducă omului bucuria cea mai întreagă, cea care va rămâne ca plată scumpă celor ce iubesc pe Domnul.

Îmi așez în carte cuvântul Meu, iubirea Mea cea pentru om. Cine Mă iubește Mă așteaptă, Mă caută, Mă găsește și Mă păstrează al lui, iubire a lui, iar cine nu Mă iubește nu Mă caută și stă departe, departe de Mine cu dorirea lui, iar Eu știu că omul este neputincios fără Dumnezeu în mintea lui, în inima lui, și dau să Mă las găsit și căutat apoi de om, căci viața fără Dumnezeu e fără de cărare și e numai prin spini.

Odată cu această zi de duminică, a patra din postul cel mare, odată cu pomenirea cea bisericească a sfântului cuvios Ioan Scărarul, după denumirea care a căpătat-o el pentru descoperirea lăsată pe pământ a urcușului duhovnicesc, pe care el l-a numit scară, iată, tot în această zi so-borul mucenicilor pătimitori în iezerul Sevastiei, cei care după trei sute de ani de la învierea Mea au mărturisit pe Domnul de Stăpân al sufletelor lor, căci au fost întrebați de mai-marii oastei ro-mane ca să dea ei răspuns între a fi ai lui Hristos sau a-și păstra onorurile de ostași romani, iar ei au ales pe Domnul și pătimirea cea mărturisitoare cu mare răsunet, căci au răbdat pentru credința lor, pentru alegerea lor, și au fost slăviți pe deplin pentru dragostea lor.

O, cât de mult s-a pus la temelia bisericii Mele ca să fie apoi credință în oameni! O, cât de mulți mucenici au arătat prin vreme că Dumnezeu este mai presus de toate câte omul poate să dobândească, o, și cât de puțină credință este pe pământ, cât de puțină căutare după Domnul este în oameni! Iată ce face lipsa înțelepciunii! Pier oamenii unii după alții din lipsă de înțelepciune. Cine n-are frică de Dumnezeu acela n-are nici un stăpân, nici o speranță, nici o apărare și trece gol prin vreme, trece ca și cum n-ar fi fost, dar numele celor ce iubesc pe Domnul mărturisindu-L, rămân nume mari, nume slăvite în cer și pe pământ, și pomenirea lor este veșnică, precum este și viața lor cea cerească apoi.

Mă bucur și-Mi alin dorul când grăiesc cuvântul Meu, iar când el este împărțit și căutat și iubit Mă bucur cu multul și-Mi alin dorul și se bucură sfinții Mei sub slava cuvântului Meu când vin cu ei însoțit ca să cuvintez și să fiu așezat în carte și să fiu împărțit și mărturisit.

O, oameni de pe pământ, ascultați glasul cuvântului Meu, înaintea căruia merg oștirile cerești, care-Mi alcătuiesc slava și lucrarea. O, apropiați-vă și ascultați, căci Domnul grăiește vouă. Voiesc să vă mustru cu blândețe pentru neascultarea voastră de datinile cele sfinte, căci prea puțini, o, prea puțini pe pământ aleg să asculte de Dumnezeu și de sfinți, iar în această vreme de șapte săptămâni afierosite pentru Domnul și pentru sufletul fiecăruia nu se mănâncă decât mâncare creștinească, bucate de post, fără untdelemn și vin, și se mănâncă pâine, poame, semințe, legume creștinești și se bea apă. O, dar voi nu ascultați, mulți, prea mulți dintre voi nu dați să ascultați, dar vă atrageți dureri pentru neascultare, o, fiilor, iar Eu, Domnul, sufăr pentru voi cu milă și Mi-e milă de voi când vă ajung necazurile, pe care singuri vi le înființați, călcând voi peste orânduilele sfinte. O, ce frumoasă, ce binecuvântată ar fi o cetate, un neam, o țară care ar fi cu toată voința și iubirea pentru ținerea datinilor sfinte, pentru dragostea de Dumnezeu, Care

S-a jertfit cu totul pentru om! O, ce frumoasă ar fi bucuria și viața celor ce ar iubi toți laolaltă pe Domnul prin ascultare de așezările Lui sfinte! Iată, lipsa temerii de Dumnezeu aduce neascultare de Dumnezeu în oameni și aduce apoi suferință. Vai de cetatea fără povățuitor peste ea, fără păstorie pentru căile cele sfinte!

O, țara Mea română, nu știu fiii tăi de ce te-am ales Eu pe tine să fii tu cetate a cuvântului Meu cel de la sfârșit de timp. Toți în tine își văd de ale lor, de înțelepciunea lor cea fără Dumnezeu, dar Eu, Domnul, în mijlocul tău sunt plin de cuvânt din cer, iar scrierea cuvântului Meu este cea mai frumoasă, cea mai mare, cea mai dulce carte scrisă din câte au fost și sunt și vor fi, și prea puțini în tine Mă caută și Mă află și Mă îndrăgesc ca să Mă asculte apoi ca pe Stăpânul cerului și al pământului, de Care trebuie să se teamă omul ca să-L poată urma și asculta.

O, țara Mea cea de azi, tu ai alege mare înaintea Mea și voiesc să te cuprind în dragostea Mea, în cuvântul Meu, și vin la tine cu sfinții și Mă fac cuvânt pe masa ta și-ți dau din gura Mea. O, îți lipsesc păstorii, iar cetatea nepăstorită este lipsită de vlagă și de înțelepciune și se umple de nedreptate. O, n-am la cine să strig pentru veghe peste tine, că nu sunt cei ce iubesc pe Domnul, și iată, vin Eu cuvânt de Păstor pe vatra ta și dau să intru în fiecare casă, numai să Mi se deschidă. Vin cu veșminte cerești pentru fiecare suflet și vin cu hrană sfântă și cu sănătate de minte și de înțelepciune a minții, căci cine stăruie în Domnul, acela risipește orice ispită din calea sa, căci Domnul lucrează și ajută.

O, Mă doare când călcați peste datinile sfinte, fii români. O, trebuie pildă de viață în fața unui popor lipsit de viață și de păstorie, dar sunt Eu, Domnul, Eu, Care Mi-am pus viața pentru fiecare om, și de la Mine trebuie să ia omul pildă, așa cum ucenicii cei azi sărbătoriți au avut pe Domnul de cărare a vieții lor și nu s-au dat după cei mari și răi ai pământului, care-i voiau pe ei despărțiți de dragostea Mea din ei. O, iată, ei Îl aveau pe Domnul de pildă în mijlocul unui neam necredincios, și dau ei acum de lângă Mine ca niște prunci să gângurească cu cuvântul lor și să se audă pe pământ glasul lor, iar Eu le fac intrarea și binecuvintez. Amin.

— *Grăirea noastră ne este una, Doamne, căci una am fost și în iezerul înghețat, în care ne-a pus mai-marele oastei romane la porunca împăratului care prigonea pe creștinii Tăi. O, una am fost cu toții, o singură inimă, o singură mărturisire și iubire când am fost întrebați dacă rămânem pentru Tine sau pentru onorurile militare pe care le aveam, iar purtătorul de cuvânt dintre noi a răspuns că chiar și trupurile noastre pot să ni le ia în schimbul onoarei celei mai înalte de a fi ai lui Hristos, Domnul nostru, dar necredința și trufia lor le erau mari, Doamne, și nu s-au muiat la inimă nici când pietrele cu care loveau spre noi se întorceau și îi loveau pe ei de moarte, și atunci ne-au băgat în iezerul înghețat, cu gârzi pe mal ca să nu fugim, dar dragostea pentru Tine ne-a fost mare și o lumină cerească a venit și a încălzit apa și trupurile noastre, dar ne-a durut adânc când unul dintre noi a ieșit căzând ispitei întinse de prigonitori, și a intrat în locul lui un nou mărturisitor dintre gârzi și a primit acela a patruzecea cunună împreună cu noi. O, dar dreptatea Ta a lucrat minunat și ai descoperit arhiereului cetății să ne scoată noaptea din apă și să ne pună la un loc ca pe niște nestemate strălucitoare foarte, așa cum se arătau trupurile noastre în apă strălucind, și brațele Tale părintești ne-au primit ca pe o bogăție cerească, Doamne, și am fost scriși mărturisitorii Tăi.*

Le spunem la toți românii, le spunem la toți creștinii de pe pământ să fie statornici pentru Tine, Doamne, nu pentru oameni, căci arhiereul cetății din vremea noastră a primit pe Domnul pentru mărturisirea noastră, dar arhiereii de azi pregătesc fără să știe, fără de veste pregătesc lepădarea de credința cea din străbuni și amestecarea bisericii Tale cu toate felurile de biserici care nu slujesc lui Dumnezeu, ci trupurilor lor și atât.

O, e mare durerea Ta pentru biserica Ta, Doamne, iar noi, dimpreună cu toți sfinții zilei de azi, pomeniți lângă noi, Te rugăm, Bunule, fă trezire peste turma creștină și îndumnezeiește-o Tu cu cuvântul Tău și dă de știre, Doamne, să fie veghe sfântă pentru credință în fiecare suflet care nu voiește să se lepede de Tine pentru intrarea în amestecare. O, de-ar vrea biserica Ta să

rămână cu numele ei și să și-l păstreze, ai aduce pacea în lume. Numai pentru statornicia ei Tu ai face minuni mari pe pământ și peste popoare, căci biserica ortodoxă nu trebuie să fie amestecată cu nimic, decât cu sfinții din cer, care au lăsat peste ea pe pământ cărare sfântă și veghe sfântă pentru păstrarea ei.

Și acum cu aplecare mare Îți mulțumim pentru mângâierea pe care o avem acum, în ziua noastră de sobor între sfinți și-Ți dăm mângâiere, o, Doamne, căci ranele Tale sunt vii, și cu ele îi vindecă pe mulți, pe toți cei ce Te iubesc și trec prin ispite fel de fel pentru lămurirea dragostei lor, care trebuie încercată. O, slavă Ție între sfinții Tăi, și cărare multă să aibă cuvântul Tău, Doamne, peste pământ în oameni. Amin.

— O, pace vouă, ucenici iubiți! Eu, Domnul, vă mângâi pe voi cu cuvântul Meu, ca și pe Ioan cel azi pomenit bisericește după datina cea de la sfinți lăsată, și iată-l binecuvântând el cuvântul Meu și lucrarea lui. Amin.

— O, e mare lucrarea Ta de azi, Doamne, și e binecuvântare mare ea peste pământ, iar eu am arătat prin cartea mea urcușul pe care trebuie să-l suie creștinii spre Tine și toți cei ce se nevoiesc să capete împărăția Ta, și m-au așezat sfinții părinți ca să fiu pomenit în vremea postului mare și să a-jut cu scrierea mea urcușul duhovnicesc pentru cei ce se nevoiesc, iar eu Îți mulțumesc de lângă sfinții azi pomeniți și Te rog cu duioșie multă să-Ți înțești, Doamne, binecuvântarea Ta și veghea Ta părintească și slava Ta peste pământul și neamul român, din mijlocul căruia noi, sfinții Tăi, ne hrănim cerește cu slava cuvântului Tău, care curge cu atâta iubire peste poporul Tău de azi și peste pământ apoi, ca râul care se revarsă peste tot, Doamne, iar Tu să ai rod și să-Ți crească pomii și roadele, și toate să fie spre tămăduirea neamurilor, Domnul meu, precum este scris. Amin.

— Eu, Domnul, am înaintea Mea rugăciunile sfinților tămâie bine înmiresmată și lucrez la cerere și mult lucrez și am îngerii care-Mi împlinesc lucrarea și cuvântul.

O, neam român, rugăciunea și postul te țin în dragostea Mea, iar tu trebuie să ascuți și să Mă ajuți. Așadar, ai grijă de povețele sfinte de peste tine și teme-te să calci peste ele, căci temerea de Dumnezeu este începutul înțelepciunii și duce ea la iubire și la ascultare și la putere sfântă și la biruință împotriva ispitelor fel de fel, căci ție îți trebuie putere, popor român, și-ți spun să știi de unde și din ce îți vine ea ca s-o ai apoi.

Acum, pace ție! Eu, Domnul, sunt cu tine pe cale și te povățuiesc mult și mereu, iar tu caută, o, caută să ascuți frumos, că frumoasă și slăvită este calea Mea prin mijlocul tău și poporul cuvântului Meu cel servitor Mie și ție din mijlocul tău. Amin, amin, amin.

9/22 martie 2015